

тълитъ си въ срѣдъ старостѣтъ имъ. Подбуденъ отъ размиріята на Месенъ, и още повече отъ благодѣянія та и отъ злополучіята на Царицата, пожелахъ да дода да служа подъ вашитъ припорцы и да ви подамъ рѣкътъ си въ противенъ случай; нъ по злощастіе, на мѣсто да сполуча на това мое естествено подбужденіе къмъ славата което разнали дързостѣтъ ми, то небото за да ма накажи за това прѣстъпленіе къмто родитѣлитъ ми, хвърлима въ опасностъ, слѣдъ като ма направи виновенъ.

Меропа. — (на странѣ). Вървамъ въ простодушіето му, искренността му, защото лъжата нѣма никъкъ една такава простота. Нека прочее му простра рѣкътъ си и помогна на неговата младостъ. Ахъ! кой знае че сынъ ми Ежистъ, който ми го сега той напомнима не е въ по-зло състояніе отъ него. Ежистъ е на неговата возрастъ, можи бы, като него, непознатъ бѣжанецъ, отхвърленъ отъ всѣка странѣ, скыта, ся отъ граница на граница. Нъ ако само...

Явленіе III

Меропа, Ежистъ, Евриклесъ, Исменія.

Исменія. — (влиза бързицкомъ) Ахъ! Госнождо, чувашъ ли тия выкове? Знаешъ ли добръ?...